

Який порядок і форми сплати митних платежів та грошової застави?

ЗІР, категорія 210.01

Відповідно до ст. 298 Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI зі змінами та доповненнями (далі – МКУ) суми митних платежів, нараховані органом доходів і зборів, підлягають сплаті до державного бюджету платником податків безпосередньо на єдиний казначейський рахунок.

Суми митних платежів сплачуються в готівковій формі через касу органу доходів і зборів чи фінансової установи або у безготівковій формі через фінансову установу, крім випадків, передбачених МКУ та законами України.

Митні платежі сплачуються у валюті України. В окремих випадках, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України, митні платежі можуть бути сплачені в іноземній валюті за курсом, визначеним відповідно до ст. 3 прим. 1 МКУ.

Так, відповідно до ст. 3 прим.1 МКУ для цілей здійснення митних формальностей щодо товарів і транспортних засобів комерційного призначення застосовується офіційний курс валюти України до іноземної валюти, встановлений Національним банком України, що діє на 0 годин дня подання митної декларації, або дня здійснення митних формальностей, якщо вони здійснюються без подання митної декларації.

Порядок перерахування до державного бюджету митних та інших платежів, які вносяться до/або під час митного оформлення затверджено наказом Міністерства фінансів України від 01.11.2017 № 898, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 23.11.2017 за № 1429/31297.

Згідно з ст. 299 МКУ сплата митних платежів може здійснюватися із застосуванням авансових платежів (передоплати). Авансовими платежами (передоплатою) є грошові кошти, внесені платником податків за власним бажанням на рахунки, відкриті на ім'я органів доходів і зборів в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, як попереднє грошове забезпечення сплати майбутніх митних платежів.

При цьому кошти авансових платежів не вважаються митними платежами, доки особа, яка внесла такі платежі, не зробить розпорядження про це органу доходів і зборів та не будуть виконані відповідні митні формальності. З моменту початку виконання таких митних формальностей кошти авансових платежів у сумі, на яку зроблено розпорядження, не підлягають використанню на будь-які інші цілі. Після завершення митних формальностей кошти у сумі, на яку зроблено розпорядження, перераховуються органом доходів і зборів до державного бюджету. У разі відмови від завершення митних формальностей сумі авансових платежів, на яку зроблено розпорядження, повертається статус авансових платежів.

В свою чергу відповідно до ст. 305 МКУ у випадках, визначених МКУ, виконання зобов'язань осіб, що впливають з митних процедур, забезпечуються шляхом надання органам доходів і зборів забезпечення сплати митних платежів у способи, передбачені для відповідної митної процедури.

Одним із способів забезпечення сплати митних платежів є, зокрема фінансові гарантії (ст. 306 МКУ).

Згідно з ст. 308 МКУ розмір фінансової гарантії визначається органом доходів і зборів виходячи з суми митних платежів, що підлягає сплаті при випуску товарів для вільного обігу на митній території України або при вивезенні товарів за межі цієї території у митному режимі експорту.

Якщо при визначенні розміру фінансової гарантії неможливо точно визначити суму митних платежів, що підлягає сплаті, внаслідок ненадання органу доходів і зборів точних відомостей про характер, найменування, кількість, країну походження, митну вартість та код таких товарів згідно з УКТ ЗЕД, розмір фінансової гарантії визначається виходячи з найбільшої величини ставок податків, вартості та/або кількості товарів, що можуть бути визначені на підставі наявних відомостей.

Забезпечення сплати митних платежів фінансовою гарантією здійснюється, зокрема у формі внесення коштів на відповідний рахунок або в касу органу доходів і зборів (грошова застава) (ст. 309 МКУ).

Відповідно до ст. 310 МКУ фінансові гарантії надаються, зокрема у вигляді внесення декларантом, уповноваженою ним особою, перевізником або гарантом грошової застави на відповідний рахунок органу доходів і зборів.

Статтею 313 МКУ встановлено наступне:

- внесення грошової застави здійснюється у валюті України;
- в окремих випадках переміщення товарів територією України прохідним транзитом іноземним перевізником або уповноваженою ним особою дозволяється внесення нерезидентом суми грошової застави в іноземній валюті за курсом валюти, визначеним відповідно до ст. 3 прим. 1 МКУ, на день внесення грошової застави;
- відсотки на суму грошової застави не нараховуються;
- за письмовою заявою особи, яка внесла грошову заставу, або уповноваженої нею особи кошти, внесені як грошова застава, можуть бути використані для сплати митних платежів або для забезпечення сплати митних платежів за іншим зобов'язанням зазначеної особи перед органами доходів і зборів;
- при невиконанні зобов'язання, забезпеченого грошовою заставою, сума митних платежів, що підлягає сплаті, перераховується до державного бюджету із сум грошової застави.